तन् न 'अस्त्य् उपायो वेतालसाधनाद् अपरो ऽत्र मे,
इति निश्चित्य स ययौ रात्रौ पितृवनं ततः । 235
तत्र 'आहूय तरोर् मूले वेतालं नृकलेवरे
पूजयित्वा 'अकरोत् तस्य नृमांसबलितर्पणं । 236
अतृप्यन्तं च वेतालं तम् अन्यानयनासहं
तर्पयिष्यन् स्वमांसानि छेत्तुम् आरभते स्म सः । 237
तत्क्षणं तं स वेतालो महासत्त्वम् अभाषत,
सत्त्वेन 'अनेन तुष्टो ऽस्मि तव, मा साहसं कृथाः । 238
तद् भद्र किम् अभिप्रेतं तव, यत् साधयामि ते?
इत्य् उक्तवन्तं वेतालं स वीरः प्रत्युवाच तं । 239
विश्वस्तवञ्चको यत्र जालपादो व्रती स्थितः,
विद्याधरनिवासं तं नय तन्निग्रहाय मां । 240
तथा 'इत्य् उक्तवता तेन वेतालेन क्षणात् स तं
स्कन्धे ऽधिरोप्य नभसा निन्ये वैद्याधरं पदं । 241
तत्र 'अपश्यच् च तं जालपादं प्रासादवर्तिनं
स विद्याधरराजवद्दृप्तं रत्नासनस्थितं । 242
प्रतारयन्तं ताम् एव लब्धविद्याधरीपदां
विद्याधरीम् अनिहन्तीं भार्यात्वे तत्तदुक्तिभिः । 243
दृष्ट्वा 'एव च सवेतालो ऽप्य् अभ्यधावत् स तं युवा
हृष्यद्विद्युत्प्रभानेत्रचकोरामृतचन्द्रमाः । 244

Digitized by Google